

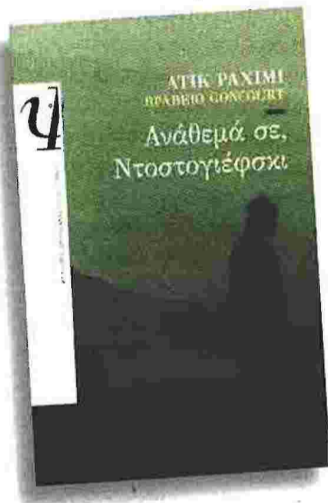
Βιβλίο

19/4-25/4

Ανθρώπινες ιστορίες

Τρία ενδιαφέροντα μυθιστορήματα, εκ διαμέτρου διαφορετικά μεταξύ τους, που τα ενώνει ωστόσο η ανθρώπινη μοίρα

Ξενοφών Μπρουντζάκης

Σε έναν τόπο, το Αφγανιστάν, την εποχή μάλιστα της διακυβέρνησής του από τους Ταλιμπάν, όπου οι φόνοι και τα εγκλήματα αποτελούσαν μια ακόμα πτυχή της καθημερινότητας, ο Ραχμί, ένας νεαρός Αφγανός, προσπαθεί να κατανοήσει την πραγματικότητα όπως αυτή διαμορφώνεται γύρω του, έχοντας διαπράξει το έσχατο των εγκλημάτων, έναν φόνο. Ζώντας σε μια κοινωνία όπου η ζωή ταυτίζεται με τη δυστυχία και η κοινωνία με την κόλαση, ο φόνος δύσκολα σχετίζεται με τη συνείδηση και το έγκλημα με την τιμωρία. Ωστόσο, ο Αφγανός συγγραφέας Ατίκ Ραχμί, ο οποίος ζει από το 1984 αυτοεξόριστος στο Παρίσι, επιχειρεί κάτι φαινομενικά ασύμβατο: Να συγκρίνει δυο εκ διαμέτρου αντίθε-

Ανάθεμά σε, Ντσοτογιέφσκι

Ατίκ Ραχμί

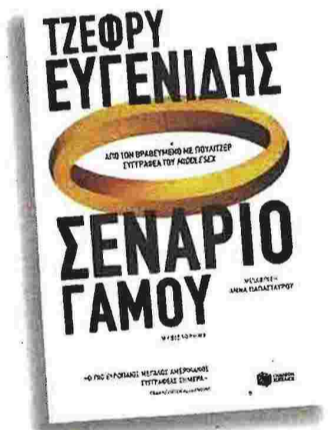
Μετάφραση: Θωμάς Σκάσσης

Εκδόσεις: Ψυχογιός

Σελ.: 262

τες πολιτισμικές αντιλήψεις απέναντι στη ζωή και τον θάνατο. Ο φόνος, αν και καταδικαστέος από όλες τις κοινωνίες και όλους τους πολιτισμούς, σχετίζεται περισσότερο με την αξία της ζωής, όπως την ενστερνίζεται κάθε πολιτισμός και κάθε κοινωνία. Τολμά λοιπόν να αντιπαραθέσει τον νεαρό Αφγανό

Ραχμί, ο οποίος στην πρώτη κιόλας σελίδα του βιβλίου σκοτώνει μια γριά με σκοπό να τη ληστέψει, με τον εμβληματικό ντσοτογιέφσκι ήρωα Ρασκόλνικοφ! Ακολουθώντας κατά πόδας τα βήματα του Ρώσου ήρωα, ο Ραχμί παραδίδεται κι αυτός στις αρχές ομολογώντας το έγκλημα που διέπραξε, μιας και δεν μπορεί να συμβιβαστεί με τη συνείδησή του. Ωστόσο, από δω και πέρα αρχίζουν οι αφγανικές ιδιαιτερότητες, οι οποίες κρύβουν την αιτία τους στην ελάχιστη αξία της ανθρώπινης ζωής. Έτσι δικαιολογείται και η αγανάκτηση κατά του Ντσοτογιέφσκι, όπως διατυπώνεται στον τίτλο, μιας και στο Αφγανιστάν είναι ευκολότερο το έγκλημα και δυσκολότερη η τιμωρία! Πρόκειται για ένα έξυπνο βιβλίο!

Ο ελληνικής καταγωγής συγγραφέας πραγματεύεται τις σχέσεις τριών φοιτητών του Πανεπιστημίου Μπράουν, όπου σπούδασε και ο ίδιος. Έτσι ο χώρος του μυθιστορήματος περιορίζεται εν μέρει εντός των τειχών της αμερικανικής πανεπιστημιακής κοινότητας των αρχών της δεκαετίας του '80. Ο συγγραφέας, γνωρίζοντας καλά αυτή τη διαφορετική άποψη ζωής που χωρίζει την πανεπιστημιακή πραγματικότητα από αυτή της αληθινής ζωής, πετυχαίνει να μας κεντρίσει το ενδιαφέρον με το πιο βαρετό θέμα: αυτό του γάμου. Επειδή όμως στη λογοτεχνία τα στοιχεία δεν κερδίζονται από τα βαρετά ή τα ενδιαφέροντα θέματα, αλλά από τους συγγραφείς, όλα μένουν ανοιχτά μέχρι να αρχίσει η ανάγνωση.

Σενάριο γάμου

Τζέφρου Ευγενιάδη

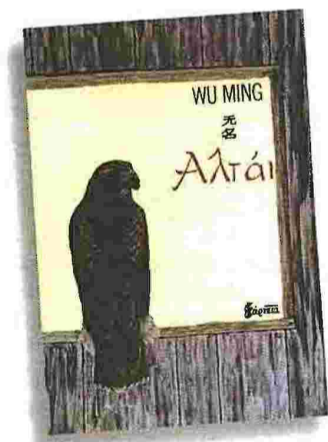
Μετάφραση: Άννα Παπασταύρου

Εκδόσεις: Πατάκης

Σελ.: 622

Έτσι, από την αρχή ο Ευγενιάδης κερδίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη με την ηρωίδα του Μάντλιν Χάνα, που γράφει τη μεταπτυχιακή της πάνω στα μυθιστορήματα της Τζέην Όστιν και της Τζωρτζ Έλις, στα οποία ο γάμος αποτελεί την υπέρτατη αξία της ζωής και τα παντρολογήματα ολοκληρώνουν

τον προορισμό του ανθρώπου επί της γης. Τότε είναι που εμφανίζονται δυο φοιτητές, ανάμεσα στους οποίους η Μάντλιν Χάνα αλλά και το μυθιστορήμα μαζί της θα αναμετρηθούν με το τι είναι ξεπερασμένο και το τι είναι αληθινό. Ανάμεσα στον κόσμο των ιδεών και σ' αυτόν της καθημερινότητας, οι αποστάσεις που καλούνται να καλύψουν οι τρεις πρωταγωνιστές, εκτός από μεγάλες, είναι και ιδιαίτερα ενδιαφέρουσες. Το ιδιαίτερο σε αυτή τη μυθιστορηματική εξιστόρηση είναι ότι ο συγγραφέας ανακαλύπτει τη βαθύτητα και τους ισχυρούς δεσμούς αξιών στις οποίες επιμένουν οι κοινωνίες μέσα από μια κριτική-ανατρεπτική θεώρηση, όπως αυτή ευδοκίμει στα σοβαρά πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Οι Wu Ming, λίγο πριν από το τέλος του εικοστού αιώνα, κατάφεραν να καταπλήξουν τους πάντες γράφοντας και κυκλοφορώντας ένα μυθιστόρημα, τον «Εκκλησιαστή», που σχετιζόταν με τη μεταρρύθμιση και την πανεπιστημιούπολη του Μίνστερ. Το παράδοξο ήταν ότι οι Wu Ming, που υπέγραψαν τότε ως Luther Blisset, εμφανίστηκαν ως μια συγγραφική κολεκτίβα η οποία έδωσε στο φως της δημοσιότητας ένα μεταμοντέρνο μυθιστόρημα προλεταριακής έμπνευσης και περιεχομένου, που έγινε το «ιερό» ανάγνωσμα των απανταχού ακτιβιστών. Το «Altai» παρακολουθεί τη ζωή ενός νεαρού Εβραίου, ο οποίος αγνοεί ως ένα σημείο την πατρι-

Altai

Wu Ming

Μετάφραση: Ειρήνη Δουλάμη

Εκδόσεις: Εξάρχεια

Σελ.: 540

κή καταγωγή του, δεν μένει με τη μητέρα του, παρά προτιμά να κατοικήει στο λιμάνι των Δαλματικών ακτών, τη Ραγούζα, το σημερινό Ντουμπρόβνικ. Τότε είναι που εμφανίζεται ο άγνωστος πατέρας του, ένας Ενετός, ο οποίος τον παίρνει μαζί του στη Βενε-

τία του 15ου αιώνα! Εκεί ο νεαρός Εβραίος απαρνείται την εβραϊκή του πίστη, πράγμα που κάνει ευχαρίστως μιας και ποτέ δεν ήθελε να είναι Εβραίος... Αφού αλλάζει ριζικά με τη βοήθεια της μόρφωσης που επιπλέον λαμβάνει, μπαίνει στις μυστικές υπηρεσίες της Βενετίας μέχρι που από κυνηγός γίνεται θήραμα με αποτέλεσμα να βρεθεί κυνηγημένος στην Κωνσταντινούπολη και να τεθεί υπό την προστασία ενός πανίσχυρου Εβραίου τραπεζίτη, δίπλα στον οποίο επανακτά την εβραϊκότητά του. Πρόκειται για ένα ενδιαφέρον ιστορικό μυθιστόρημα, το οποίο διατρέχει η ανθρώπινη προσωπική μοίρα με τις υπαρξιακές της εξάρσεις και ανατροπές.

Η ιστορία της όπερας στην Ευρώπη κατά τον 17ο αιώνα

Από τον Μοντεβέρντι ως τον Πέρσελ

Νικόλαος Αθ. Μάμαλης
Εκδόσεις: Gutenberg
Σελ.: 492

Σ' αυτό το βιβλίο επιχειρείται η εξιστόρηση της όπερας στην Ευρώπη κατά τον 17ο αιώνα. Ιδιαίτερα κατά τον 17ο αιώνα, η όπερα συνδέεται έμμεσα με την αντιπαράθεση μεταξύ Καθολικών και Προτεσταντών, άμεσα όμως με τους αυλικούς ευγενείς και την άρχουσα ιδεολογία της μοναρχίας. Η όπερα, ως σύνθετη μουσική φόρμα, σχετίζεται με πολλούς τομείς της τέχνης: οι απαρχές της πιθανόν να διαπνέονταν από το ιδεώδες

της αρχαίας τραγωδίας, το αδόμητο δράμα όμως στηρίχτηκε στις νεότερες προσαρμογές των αρχαίων και λατινικών κειμένων, των αρχαίων μύθων, των επικών ποιημάτων, των φιλοσοφικών γραπτών, ακόμη και στη νεότερη ζωγραφική, σε γκραβούρες και άλλα καλλιτεχνήματα που έλκουν το περιεχόμενό τους από την αρχαία Ελλάδα και τη Ρώμη, και τα οποία απέληξαν θεμέλια του ευρωπαϊκού πολιτισμού.

